

Az elragadtatás nem más, mint az ember Krisztus általi felszabadítása a testi kötöttségek alól. Sokakban merült fel a kérdés, akik kicsit is belemerültek a krisztusi tanításokba, hogy ha eljön az idő az elragadtatásra, mi lesz családtagjaikkal, gyermekeikkel. Valóban fontos tisztázandó kérdés, mert aki ez miatt fél a felszabadulástól könnyen kizárhatja magát a kegyelemből.

Az ígéret alapesetben azoknak szól, akik várják Krisztus eljövetelét, és addig minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy felszabaduljanak a bűn alól. Róluk írja a szentírás, hogy ők azok, aki a világ kezdete óta be vannak írva az élet könyvébe. Ez utóbbi mondat nem jelent mást, minthogy a választottak azok, akik hordozzák magukban a szentlélek pecsétjét, azaz képesek az igaz megbocsátásra. Vizsgáljuk meg ezt a kérdést a család vonatkozásában. A legfőbb tudni való, hogy az a házasság, amelyet Istenben kötöttek (nem képmutatóan), az az elragadtatás napján is szent kötelék marad, így a szent kötelék által az erősebb hitű megszentelheti a gyengébb hitű társát.

Ha egy családban a férfi és a nő is várja Krisztust és mindketten képesek **szívből** áldozatot hozni azért, hogy megmaradjanak a szeretetben és az igazságban, akkor nem kérdés, hogy mindketten méltók a kegyelemre, mert ők elkötelezték magukat Istennek.

Ha egy családban csak az egyik fél várja a Krisztust, a másik fél nem, de hisz Istenben és nem akadályozza a Krisztusvárót saját hitének gyakorlásában, akkor a Krisztust nem váró fél épp a társa által szentelődik meg és így ő is részesül a kegyelemben. Az embernek megbocsáttatik, ha nem hisz Krisztusban, csak a lélek tagadása nem.

Ha egy családban egyik fél sem Krisztusváró, mindketten maradnak, mert nincs, aki által megszentelődjék a másik. Ők azok, akik az elragadtatás után még megtérhetnek, és a világ legnagyobb nyomorúsága idején megláthatják eljönni Krisztust, aki megmenti őket

Ha egy családban az egyik fél várja a Krisztust a másik pedig Isten tagadó, vagy gátolja férjét, feleségét a hite gyakorlásában, azon a családon beteljesedik Krisztus jövendölése: „ketten szántanak a mezőn, az egyik felvétetik, a másik nem, ketten fekszenek egy ágyban, az egyik felvétetik, a másik nem.”

Szándékosan nem beszéltem a gyermekekről. Az elragadtatás is a minimális nem ártás szellemében történik. A gyermek a szülő által szentelődik meg. Ha van a családban akár egyetlen szülő is, aki elragadtatik, akkor a minimális nem ártás törvénye miatt a gyermeknek is meg kell szentelődnie és neki is része lesz az elragadtatásban. Azonban ha mindkét félnek maradnia kell, akkor az a gyermeket is maradásra kényszeríti, hiszen Isten nem akar fájdalmat okozni azoknak, akik maradnak. Ő neki a saját vetésük gyümölcsét kell tovább enniük.

Azok, aki várják Krisztust, jobb ha nem tekingetnek olyan próféták felé, akiknek egyetlen -nem

tudatos- céljuk, hogy az emberek figyelmét eltereljék a megváltás misztériumától. Keleti próféták hirdetik Istent, keleti prófétanők ölelgetnek a szeretet nevében. Azonban egy sem hirdeti az evangéliumot, amelynek lényege, hogy az embert megváltották bűneitől és ennek eredményeként hamarosan felszabadulhat a szenvedései alól. Aki pedig Isten akaratát megmásítja, nem jöhet Istentől, még akkor sem, ha a világosság képében áll eléd!